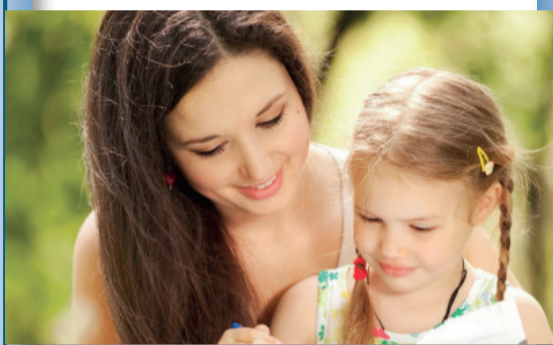

ЩО ТАКЕ ПЕКЛО І ЯК ТУДИ НЕ ПОТРАПИТИ

Чи у житті дітей відображається життя їхніх батьків?

Про те, як батьки впливають на своїх дітей, читайте статтю на **стор. 3**

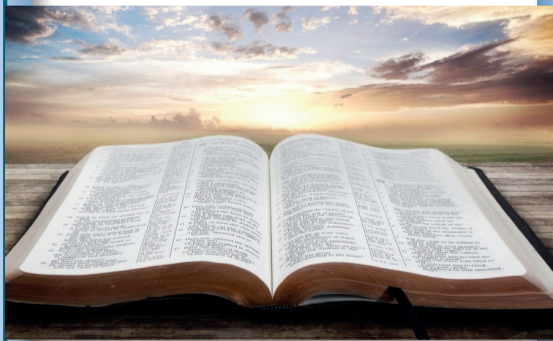
Водне хрещення – це заповідь Ісуса Христа

Про суть святого водного хрещення читайте статтю на **стор. 5**

Як дізнатись: чи справді я люблю Господа?

Відповідь на це запитання в однойменній статті на **стор. 6**

Гонитва, поспіх...

А чи потрібно це в нашому житті? Про це читайте статтю на **стор. 7**

«У раю, звичайно, добре, але в пеклі знайомих більше», – прижартує мій сусід, і компанія сміється з такого «вдалого» жарту... У Лас-Вегасі є клуб, який називається «Пекло». Їхнє рекламне гасло – «Дорога до пекла – це веселощі, вам буде приємно в пеклі». Люди не розуміють, найсерйознішими речами жартують. Пекло – це не казка, вигадана, щоб лякати неслухняних дітей. Це реальність. Справедлива заплата від Господа. Страшне місце, в яке якщо потрапляють, то залишаються там навіки!

Якщо ви вірите в те, що Бог є, значить, вірите і Біблії – Слову Бога. А Біблія говорить про пекло дуже багато! «... питиме з вина Божого гніву, вина незмішаного в чаші гніву Його, і буде мучений в огні й сірці перед анголами святими та перед Агнцем. А дим їхніх мук підійматиметься вічні віки. І не мають спокою день і ніч...» (Об'явл.14:10, 11).

**«Буде плач там і скрегіт зубів,
як побачите ви Авраама, та Ісака
і Якова, та пророків усіх в Царстві Божім,
себе ж вигнаних геть...»**

Луки 13:28

Ви все ще налаштовані ставитися несерйозно до перспективи опинитися в пеклі?

ЯК ВИНИКЛО ПЕКЛО

Бог наповнює собою все і дає життєву силу всім. Але багато-хто не хоче бути залежним від Бога. Бог не нав'язує Себе нікому. Тому тим, хто обрав не любити Бога, Він не змушує Його любити і бути з Ним.

Диявол першим побажав відокремитися від Творця. Але як можна це зробити, якщо Бог скрізь і в усьому? Ось чому Господеві довелося створити таке місце у Всесвіті, де не залишилося б нічого божественного. Пекло спочатку було створено для диявола та демонів. І тільки після гріхопадіння туди стали потрапляти і померлі грішники, які не хотіли покаятися перед Богом. І тому в пеклі немає ні милості, ні життя, лише безвихідь. Всю вічність людина осягатиме, що означає насправді опинитися без Бога. І найстрашніше, вона не зможе нічого змінити. Грішники будуть проводити вічність із дияволом та його ангелами: «Тоді скаже й тим, хто ліворуч: Ідіть ви від Мене, прокляті, у вічний огонь, що дияволу та його посланцям приготований» (Матв. 25:41). «Ото, незабаром приходжу, і зо Мною заплата Моя, щоб кожному віддати згідно з ділами його» (Об'явл. 22:12).

Клінічну смерть щороку переживають тисячі людей. І ті, які повернулися «звідтам», стверджують, що за межами тіла життя триває. Деякі після смерті відчували спокій та щастя. Але часто люди потрапляли у світ, де панує жах та розпач. На початку 1950-х років відомий німецький актор Курт Йорганс описав у своїй автобіографії те, що відчував, коли переживав клінічну смерть: «Стеля операційної перетворилася на розпечено-червону, вибухнув вогненний дощ, я побачив мерзенні істоти навколо. Безперечно, я був у самому пеклі».

ПЕКЛО – ЯКЕ ВОНО?

Вогонь – невід'ємна частина уявлення про пекло, недаремно Ісус називав пекло «геенною»

огненною». Геенна огненна – це місце, яке реально існувало в Ізраїлі, поблизу Єрусалиму, воно представляло собою сміттєзвалище, де постійно горів вогонь. «У руці Своїй має Він віячку, і перечистить Свій тік: пшеницю Свою Він збере до засіків, а полову попалить ув огні негасимім» (Матв. 3:12).

НАУКОВИЙ ДОКАЗ ІСНУВАННЯ ПЕКЛА

В останні десятиліття з'явилися спроби наукового вивчення світу, що лежить за межею фізичного. Відкриття квантової фізики, фізики елементарних частинок свідчать, що людина і Всесвіт влаштовані набагато складніше, ніж ми досі думали. Сьогодні все більше вчених заявляють, що окрім нашої, існує інша, досконаліша нематеріальна реальність.

Перший крок до підтвердження того, що життя – це не тільки форма існування білкових тіл, зробив Ейнштейн через свою формулу $E=mc^2$, яка доводить, що все у світобудові є енергією різного ступеня тонкості. Тобто світ інший існує, і невидимий нам лише тому, що складається він з енергії набагато тоншої, ніж світ фізичний. "Цілком можливо, що за межами сприйняття наших почуттів ховаються світи, про які ми і не підозрюємо", – стверджував Ейнштейн.

Сьогодні астрофізики довели, що в кожній галактиці є невидима матерія з невідомих науці частинок, з неї на 95% «зроблено» наш Всесвіт. І лише 5% Всесвіту складається з матерії, доступної нам для дослідження – протонів, нейтронів та електронів. Як ангели, так і демони можуть щодня оточувати нас, і ми не знатимемо про це.

П'ЯТЬ ЗДИВУВАНЬ, ЯКІ ЧЕКАЮТЬ В ПЕКЛІ

Насамперед, це здивування від того, що пекло справді існує. Воно абсолютно РЕАЛЬНЕ!

Друге здивування – чомусь так скоро ви туди потрапили! Адже завжди здавалося, що попереду так багато часу, щоб примиритися з Богом, що ще встигнете стати справжнім християнином. Господь щодня посилає для людини особливі сигнали та попередження, щоб вона не потрапила до пекла. Ці сигнали і попередження – церква, Біблія, проповіді, молитви, Святий Дух. І якщо людина все-таки опиниться в пеклі, то це тільки її провина: Бог зі Свого боку зробив все можливе, щоб людина туди не потрапила.

Продовження на 2 стор. ■

ЩО ТАКЕ ПЕКЛО І ЯК ТУДИ НЕ ПОТРАПИТИ

■ Початок на 1 стор.

Третє здивування: у пекло потрапило так багато релігійних людей! Релігія сама по собі не рятує. Можна наполегливо виконувати безліч обрядів, молитися завченими молитвами, але маючи невідроджене серце, опинитися в пеклі.

Четверте – у пеклі чимало добрих людей. Ви думаєте, що там мають бути лише грабіжники, злодії, убивці, перелюбники, сексуальні збоченці? Що з вами все гаразд, бо ви не такі погані, як деякі люди, про яких читали чи чули? Ви порівнюєте себе з людьми такого сорту та заспокоюєтеся. Чому б вам не читати про Ісуса Христа і не порівнювати себе з Ним?

І ще одне здивування – муки ніколи не закінчуються. Через двадцять

тисяч років ви скажете: «Боже, не вже це триватиме вічно!» Але ж ви грішили проти Того, Хто живе вічно. Тому відплата буде вічною.

Для сучасної людини слова «пішов у інший світ» – просто метафора. Життя для нас – це час між народженням і смертю. Але в багатьох релігіях існують одні й ті самі уявлення про те, що є життя після смерті, і не тільки життя, а й відповідальність за наші діла на землі.

ЯК НЕ ОПИНИТИСЯ ТАМ?

Насправді те, як влаштовано пекло – це деталі. Важливо інше: що тобі треба зробити, щоб не опинитися там? Не варто сподіватися, що, потрапивши у місце покарань, згодом ти зможеш «розплатитися» за

свої гріхи і опинитися в раю (у деяких віруваннях існує так зване «чистилище»). Але таке припущення не відповідає Біблії. Прощення гріхів можна отримати лише у період земного життя – у своєму фізичному тілі, покаючись перед Богом.

«Але щоб ви знали, що Син Людський має владу прощати гріхи на землі»

Марка 2:10

«І як людям призначено вмерти один раз, а потім же суд» (Євр. 9:27).

Ні за добрі справи, ні за виконання релігійних обрядів неможливо отримати визволення від пекла, а лише через народження згори, як про це сказав Ісус Христос (Івана 3:3).

Покайся перед Господом, прийми Його як свого особистого Спасителя, і Бог дасть тобі народитися згори, стати новою людиною, дитиною Божою.

Пропонуємо зразок молитви покаювання, якою ти можеш помолитись:

Господи Ісусе! Визнаю, що я грішник і сам себе спасти не можу. Вірю, що Ти помер за мене на Голгофі і прийняв покарання за мої гріхи. Прошу: прости всі мої провини, увійди в моє серце і будь моїм Спасителем та Господом. Довіряю Тобі своє життя. Хочу жити для Тебе і служити Тобі. Амінь.

Прийми рішення любити Господа та людей. І тобі ніколи не доведеться пізнати весь жах і морок пекельного місця.

ГОЛОВНЕ В ЖИТТІ

Я часто задаю собі питання: "Що для людини головне в житті?" Чи слава, чи багатство, чи визнання? І завжди твердо кажу цьому: "Ні!"

І чи краса така вже є важлива, Чи надзвичайна мудрість і знання? Так, цього треба у житті, можливо, Але не в цьому основна мета.

Важливо те, яке в людини серце, Важливо, в світі як вона живе: Чи словом лагідним до всіх озветься І з усмішкою доброю пройде.

Важливо те, чи вміє бути другом, Чи не залишить в горі і в біді, Важливо, щоб із гордістю не думать, Що ти великим є на цій землі.

Найважливіше – щоб любити Бога, Його Закон у серці берегти. Тоді щасливою буде дорога, Троянди на шляху будуть цвісти.

А слава є дочасна на цій землі, Немов той вітер, швидко пролетить. Хто ж з Господом, той все буде радіти, Щаслива буде кожна його мить.

Я думаю, чому женуться люди За тим, що другорядне у житті? Сьогодні є, а завтра вже не буде, Бо ми не вічні є на цій землі.

Важливо скарб на небі свій складати, Бо де є скарб, там буде й серце з ним. Людині бо призначено вмирати, Чи забере надбане за роки?

Тож головне – не слава і багатство, І не розкішні шати дорогі. Важливо, аби думати щоразу, Для чого ми живем на цій землі.

Д. Парипа

«Шукайте ж найперш Царства Божого»

Ісус Христос сказав: «Ніхто двом панам служити не може – бо або одного зненавидить, а другого буде любити, або буде триматися одного, а другого знехтує. Не можете Богові служити й мамоні. Через те вам кажу: Не журіться про життя своє – що будете їсти та що будете пити, ні про тіло своє – у що зодягнетесь. Чи ж не більше від їжі життя, а від одягу тіло? Погляньте на птахів небесних, що не сіють, не жнуть, не збирають у клуні, та проте ваш Небесний Отець їх годує. Чи ж ви не багато вартніші за них? Хто ж із вас, коли журитесь, зможе додати до зросту свого бодай ліктя одного? І про одяг чого ви клопочетесь? Погляньте на польові лілеї, як зростають вони, – не працюють, ані не прядуть. А Я вам кажу, що й сам Соломон у всій славі не вдягався отак, як одна з них. І коли польову ту траву, що сьогодні ось є, а завтра до печі викидається, Бог отак зодягає, – скільки ж краще зодягне Він вас, маловірні! Отож не журіться, кажучи: Що ми будемо їсти чи: Що будемо пити або: У що ми зодягнемось? Бо ж усього того погани шукають; але знає Отець ваш Небесний, що всього того вам потрібно. Шукайте ж найперш Царства Божого й правди Його, – а все це вам додасться. Отож не журіться про завтрашній день – бо завтра за себе само поклопочеться. Кожний день має досить своєї турботи!» (Матвія 6:24-34).

Цей текст усе розставляє на свої місця. Христом дається чітке розмежування: служіння Богу, з одного боку, і збагачення, турбота про власний добробут, з другого. І неможливо рухатися одночасно в двох напрямках.

Освіта заради освіти – ні до чого. Життя заради життя – марне. Життя, присвячене вирішенню своїх проблем, задоволенню своїх потреб і бажань, – буде безплідне для Царства Божого. Усе в житті повинно провадити нас до виконання Божої волі. Щоб виконати волю Божу,

необхідно знати її. Щоб знати волю Божу, необхідно чути голос Божий. Щоб чути голос Господа, треба мати стосунки з Ним. А для цього потрібно берегти себе чистим від світу. А це можливо тільки справжнім послідовникам Ісуса Христа.

Є, звичайно, нормальні, у межах розумного, турботи, клопоти. Безумовно, якщо тіло не годувати – воно загине, якщо харчувати неправильно, воно захворіє і все одно помре.

Але що ми ставимо в житті на перше місце? Апостол Павло у зв'язку з цим закликає:

«... Зодягніться Господом Ісусом Христом, а догодження тілу не обертайте на пожадливість!»

Римл. 13:14

«Отож, не журіться, кажучи: Що ми будемо їсти, чи: Що будемо пити, або: У що ми зодягнемось? Бо ж усього того погани шукають; але знає Отець ваш Небесний, що всього того вам потрібно», – цим підбивається певний підсумок. Не надто переймайтеся власним благополуччям, не витрачайте на це всі свої зусилля, час, енергію – не марнуйте своє життя на маловартісне!

«Яка ж користь людині, що здобуде весь світ, але душу свою запасти?» (Марка 8:36). Так сказав Ісус Христос.

А ось найголовніший висновок:

«Шукайте ж найперш Царства Божого й правди Його, – а все це вам додасться»

Матвія 6:33

Царство Боже – це місце, де царює Господь Бог, де Його воля – визначальна і невідхильна, де Його Слово – перше і останнє.

Що означає шукати Царства Божого? Це означає бути послухним Богові; знати, чого Він хоче; відкинути всяку нечисть: лукавство, неправду, грошолокство, лицемірство, ідопоклонство, ворожнечу, марнославство. Інакше ніякого спілкування з Богом, ніякого діалогу з Ним не вийде, тому що Він – Бог святий! «Коли ж руки свої простягаєте, Я мружу від вас Свої очі! Навіть коли ви молитву примножуєте, Я не слухаю вас – ваші руки наповнені кров'ю... Умийтесь, очистьте себе! Відкиньте зло ваших учинків із-перед очей Моїх, перестаньте чинити лихе! Навчіться чинити добро, правосуддя жадайте... Прийдіть і будемо правуватися, – говорить Господь...» (Ісаї 1:15-18).

Про кожного з нас можна судити за нашими вчинками. Що ми творимо: життя чи смерть? Правду чи неправду? Прагнемо догодити Богові, виконати волю Його, чи догджуємо своєму тілу, ідучи на поводу своїх бажань і пожадлиостей?

Що таке сім'я? На це запитання легко відповість кожен. Сім'я – це близькі люди, пов'язані між собою спорідненими узами. Здавалося б, у сім'ї мають панувати любов та взаєморозуміння. Але дуже часто у сім'ях буває, що батьки не розуміють дітей, діти – батьків, нерідко відбуваються сварки, скандали та навіть бійки. Таке співтовариство навряд чи можна назвати царством любові. Виходить дивна річ – саме там, де має бути любов, її немає.

Бог створив чоловіка та жінку різними, кожного зі своїми психологічними та фізіологічними особливостями. Тож чоловік із дружиною повинні не змагатися, а доповнювати одне одного, становлячи одне ціле. Спочатку Бог створив жінку як помічницю, а чільне місце в сім'ї віддав чоловікові. Негаразди у сім'ях виникають через те, що цей порядок часто порушується. Бачачи розлад у стосунках між батьками, діти можуть і не створити згодом міцної, дружньої сім'ї. А все через те, що вони бачили погане в своїх батьків. Діти вбирають усе, що бачать і чують, як губки, і

Батьки та діти

добре, і погане. Якщо ми не покажемо їм добрих прикладів, їм не буде на чому вчитися правильно будувати свої власні сім'ї.

Багато хто з батьків каже: «Чому школа, суспільство погано виховують моїх дітей?» Але питання має звучати так: «Чому я погано виховую свою дитину?»

У Біблії написано: **«Діти – спадщина Господня, плід утроби – нагорода!»** (Псалом 126:3). Але цю нагороду батьки часто псують, і тому пожинають гіркі наслідки. Часто доводиться чути від батьків, що вони незадоволені своїми дітьми: «Адже ми все для них робимо. Чому ж вони стають все гірші і гірші?» Насправді чому настає такий момент, коли дитина починає віддалятися від батьків, перестає їх слухатися, починає обманювати?

Чим же керуватися у їхньому вихованні? Чи достатньо взяти, одягнути, нагодувати, дати хорошу освіту, забезпечити матеріальну підтримку? Так, це дуже важливо, але не найголовніше. Не слід забувати, що дітям потрібна увага своїх батьків. Якщо дитина маленька, то їй потрібно, щоб мама та тато з нею побавились, почитали їй книжечку, звернули на неї увагу. Підлітки потребують того, щоб їх вислухали та постаралися зрозуміти.

Найчастіше все навпаки. Дорослі займаються своїми справами, відмахуючись від своїх дітей. Дорогі батьки, повірте, якщо ви не маєте часу займатися вихованням своєї дитини, то цим займатиметься вулиця. На всі свої запитання вони отримають відповіді там. Таким

чином, ваших дітей вчите вже не ви, а світ, з вашої мовчазної згоди. То кого ж потім звинувачувати?

Найчастіше, у житті дітей відображається життя їхніх батьків. Дивлячись на моє життя, на мої вчинки, моя дитина робитиме так само. Христос, зійшовши з неба на землю, прийнявши вигляд людини, робив і говорив те, що бачив у Свого Небесного Отця. Його життя є чудовим прикладом для всіх поколінь. Ісус сказав:

«Я те говорю, що Я бачив у Отця, та й ви робите те, що ви бачили у батька свого»
Євангелія від Івана 8:38

Ми можемо казати своїм дітям, що обманювати не можна. Але коли до нас приходять сусідка, з якою не бажаємо зараз розмовляти, то просимо дитину сказати, що мами нема вдома. Ми можемо говорити, що красти дуже погано, але робимо протилежне. Ми можемо говорити, що вживати спиртні напої не можна. А самі в день народження своєї дитини влаштовуємо шикарні застілля з великою кількістю спиртного. До певного етапу життя дитини батьки, зазвичай, є ідеалом. Але поступово діти починають аналізувати вчинки та слова своїх батьків та бачити їхню невідповідність. І ось настає той день, коли вони, почувачи себе ошуканими, повстають проти тих, хто їх годував і виховував.

Якось довелося спостерігати таку картину: батько, тримаючи на руках свого сина, кутив. В очах

хлопчика я прочитав запитання: «Цікаво, що тато робить?» Як ви вважаєте, чи спробує ця дитина в майбутньому закурити? Вона зробить так, як бачила. І скільки б їй не казали, що курити шкідливо, вона наслідуватиме батька. Якщо її батьки так роблять, то чому ж тоді їй не можна? Віруючі люди дивляться на діла Свого Господа і намагаються в усьому наслідувати Його, тому що в Біблії написано: **«Будьте наслідувачами Богів, як улюблені діти»** (Послання до Ефесян 5:1). А на кого дивляться і кого наслідують ваші діти?

Мудрий цар Соломон радить батькам:

«Настав юнака на початку дороги його: і він, як постаріється, не уступиться з неї»
Проповісті 22:6

Що ми можемо навчити свою дитину, якщо самі не перебуваємо в істині? Тільки Бог може вказати нам, батькам, вірний шлях, тільки Він може вирішити одвічну проблему «батьків і дітей». Він є світло, яке висвітлює наші серця, показує нам наші помилки і навчає нас, як їх виправити і як їх уникнути. «Чим додержити юнак у чистоті свою стежку? – Як держатиметься Твоїх слів!» (Псалом 118:9).

Біблія – Слово Боже – навчає нас тільки добра. Ви не знайдете жодного тексту Святого Письма, який би підштовхував людей до гріхів: розпустити, непослуху, брехні. Господня святість та гріх несумісні.

Якщо Бог є для нас авторитетом, якщо Його Слово ми намагаємося виконувати, то в наших сім'ях пануватимуть любов, мир, порозуміння, а наші діти стануть радістю для нас.

ЗАЯВА

Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій про неприпустимість зрівняння одностатевих співмешкань із сім'єю 14.06.2023

Нещодавнє рішення Європейського суду з прав людини (ЄСПЛ) у справі «Маймулахін і Марків проти України» спричинило нову хвилю дискусії щодо загрози, які несуть законодавчі ініціативи, спрямовані на пропаганду неприродних сексуальних відносин і надання статусу сімейного союзу одностатевому співмешканню. У декларації 2007 року Всеукраїнська Рада Церков і релігійних організацій вже обґрунтувала своє ставлення до явища гомосексуалізму та так званих одностатевих шлюбів.

Важливо пам'ятати, що рішення ЄСПЛ не можуть слугувати підставою для зміни конституційних засад країни. Ні Європейський суд, ні Рада Європи загалом не мають повноважень змінювати законодавство жодної держави. Хоча згадане рішення ЄСПЛ є обов'язковим для виконання в частині виплати фінансових компенсацій, воно не зобов'язує Україну змінювати законодавство, всупереч існуючій Конституції. Наразі Україна великою ціною бореться за свою суверенність та право Українського народу самостійно визначати свої основоположні цінності та засади внутрішньої політики у сфері сім'ї та демографії.

Розуміємо, що міжнародні інституції та іноземні партнери, використовуючи вразливість та складну ситуацію в нашій країні, можуть намагатися змушувати Україну до законодавчих

змін, щоб відмовитися від своїх сімейних засад. Однак Україна живе в континентальній системі права, де основоположні засади життя визначаються Конституцією та законами, а не судовими рішеннями. Як би не хотілося прихильникам гендерної ідеології використати згадане рішення ЄСПЛ та зовнішні впливи, щоб переписати Конституцію України та зруйнувати цінність сім'ї, заснованої на шлюбі чоловіка та жінки, проте лише народ України має суверенне право вирішувати такі питання.

Ініціативи щодо зрівняння одностатевих співмешкань із сім'єю (формальне узаконення так званих одностатевих партнерств, фактичне прирівняння їх до шлюбу та надання їм права усиновлення) є надзвичайно небезпечними під час нинішньої демографічної кризи в Україні, яка катастрофічно загострюється в умовах триваючої війни. Згідно нових досліджень, станом на травень 2023 року, постійне населення України становить лише 29 мільйонів осіб. Російська агресія призвела до того, що 8,6 мільйонів українців виїхали і не повернулися на батьківщину, що загрожує відсутністю людського ресурсу для повоєнного відновлення нашої держави та відродження Української нації.

Українська держава не може ігнорувати цю демографічну проблему та не може погоджуватися з зовнішнім тиском, спрямованим на

підрич сімейних цінностей нашого народу. Ми повинні зберегти нашу націю та забезпечити найкращі умови виховання для українських дітей, включаючи сиріт, у лоні люблячої родини, де присутній як батько, так і мати.

Важливо підкреслити, що наш народ не пустими словами, а жертвованими справами засвідчив своє шанобливе ставлення до загальнолюдських релігійних і сімейних цінностей. Для нашого народу людина є найвищою цінністю, кожна сім'я та дитина є скарбом, який ми всі намагаємося захистити і врятувати в умовах війни.

Всупереч твердженням тих, хто лобіює неприйнятні законодавчі зміни, низка питань, які регулюють певні аспекти взаємовідносин осіб, вже мають своє розв'язання у законодавстві України (наприклад, право відвідання хворого, право успадкування, тощо) і не вимагають ухвалення принципово нового, ідеологічно мотивованого, закону.

Зважаючи на це, закликаємо Президента, Кабінет Міністрів та Верховну Раду України не ухвалювати жодних законодавчих змін, спрямованих на надання статусу сімей одностатевим співмешканням (формальне узаконення так званих одностатевих партнерств). Закликаємо кожного урядовця та парламентаря залишатися на боці українського народу, для якого сім'я є фундаментальною цінністю в житті.

ЗАГУБЛЕНІ ЛЮДИ

На культурному заході було багато людей. Усі були дуже задоволені програмою. Одна маленька дівчинка відійшла від мами і загубилася. Мама почала шукати її і навіть підійшла до ведучого аби той оголосив, що дівчинка загубилася. Він сказав у мікрофон: «Олю, тебе шукає мама! Підійди до сцени». Проте дівчинка не підійшла. Зовсім скоро концерт закінчився і дівчинка знайшлася: вона сиділа у кінці зали. Коли її запитали, чому вона не підійшла до сцени, коли її шукали, вона відповіла, що не вважала себе згубою. «Я подумала, що шукають іншу дівчинку Олю» – просто пояснила дитина.

Багато людей думають так само, як ця дівчинка, коли їх закликають покаятись. Вони гадають, що це не відноситься до них особисто. Бог бажає дати вічне життя і радість кожній людині, тому і лунають заклики покаятись.

Всі люди від днів Адама грішні і для Бога вони – загублені діти. Але саме таких людей прийшов спасти Ісус Христос. У Євангелії згідно *Луки 19:10* читаємо: «Син бо Людський прийшов, щоб знайти та спасти те, що загинуло!» Саме спасіння людей було метою приходу Ісуса на землю.

Прийти до Бога можна тільки через Ісуса Христа. Власне Його жертва відкрила шлях грішнику, який кається, до святого Бога. Стань на цей шлях з вірою в Ісуса Христа, визнавай свої гріхи, відмовся їх робити далі – тоді ти знайдеш спасіння і вічне життя.

Добре зерно. Оксана Сухарина

В Ірані відбувається велике пробудження: мільйони іранців навертаються до християнства

Християнство в Ірані є незаконним. Проте, попри загрозу ув'язнення, тортур і страти, мільйони іранців залишають мусульманську віру і навертаються до християнства.

За даними міжнародної організації «Відкриті двері», в межах досяжності жорстокого ісламського іранського режиму проживає понад 1,2 мільйона віруючих-християн.

Це явище відбувається попри зусилля режиму, спрямовані на переслідування віруючих, поширення неправдивої інформації та негативної думки про християнство.

Лела Гілберт, старший науковий співробітник з питань міжнародної релігійної свободи Ради з дослідження сім'ї, вважає, що Іран має мало влади, щоб обмежити поширення Доброї Новини Ісуса Христа: «У ході моїх досліджень та інтерв'ю стало зрозуміло, що свідчення нових християн для інших здебільшого відбувається в тихих розмовах, заохочується непомітним вивченням Біблії в Інтернеті, а

також підтверджується видіннями, снами й молитвами, на які чудесним чином дається відповідь», – пояснила вона.

«Через свої ризиковані обставини християни, що нещодавно навернулися, з ентузіазмом розповідають про своє життя, що змінилося, друзям і близьким – але тихо і обережно. Однак, їхнє стримане, але наполегливе свідчення пояснює надзвичайну кількість нових іранських віруючих, які зустрічаються в невеликих домашніх церквах», –

продовжила Гілберт. «Ті, хто причетний до руху «домашніх церков» в Ірані, переконані, що там, ймовірно, налічується більше мільйона християн», – додала вона.

Деніел Пайпс, президент Близькосхідного форуму, також повідомляє про процвітання християнства. Євангельський пастир, колишній іранський мусульманин, казав ще у 2008 році: «Ми зіткнулися з тим, що є чимось більшим, ніж повернення до християнської віри. Це масовий відхід від

ісламу», – пояснював він в інтерв'ю журналу «Newsweek».

Пайпс додає, що домашня церква є ключем до зростання християнської віри в Ірані. Він пояснює: «У практиці тих, кого іноді називають віруючими з мусульманським минулим, немає духовенства і церковних будівель, натомість вони складаються з учнів, які самі починають, і крихітних домашніх церков по чотири-п'ять членів у кожній, з тихим співом або взагалі без нього».

Джерело: slovoproslovo

Про Белжець та «Циклон Б»...

Деколи буваю в сусідній Польщі, близько до кордону. В напрямку до Томашева-Любельського є проміжний населений пункт – містечко Белжець. Відстань від Червонограда найближчою дорогою 78 кілометрів, практично, як до Львова. Проїжджаючи, я чомусь звертав на це містечко увагу: «Белжець», – ніби щось, колись чув про нього... Як «дежавю» (відчуття вже баченого). Я думаю, що в вас також колись щось таке бувало. Коли прочитав історію цього містечка, то в сухих відомостях та цифрах про нього я дізнався про великі трагедії, пов'язані з цим містечком – нашим сусідом, та про гірку долю однієї людини – лауреата Нобелівської премії...

Після поділу Польщі між нацистською Німеччиною та Радянським Союзом в 1939 році нацисти зробили в Белжеці робочий концентраційний табір. До серпня 1940 року в таборі перебувало близько 11 тисяч ув'язнених – циганів, євреїв та людей інших національностей з Радо-

ма, Любліна, Варшави і їх околиць. Віх завдання входило спорудження протитанкового вала на німецькій стороні лінії протистояння німецької та радянської армій. В листопаді 1941 року почалося будівництво табору смерті – силами польських та єврейських робітників. До лютого 1942 року було закінчено будівництво основних об'єктів табору, у тому числі барака з трьома газовими камерами, – за півкілометра від станції Белжець, недалеко від бічної гілки залізниці, що сполучає Люблін і Львів.

На початку березня 1942 року були завершені випробування газових камер, під час яких було знищено кілька груп євреїв із сусіднього містечка Любича-Крулевська, та євреїв, які будували табір. В березні 1942 року табір знищення в Белжеці вже став працювати на повну потужність. Тільки протягом березня в газових камерах були знищені близько 80 тисяч євреїв з гетто Любліна, Львова та інших районів

Східної Галичини, яких доставляли по п'ять ешелонів щодня. Табір функціонував до 1943 року (з двома місячними перервами: з квітня по травень і з червня по липень. Під час перерви кількість газових камер було збільшено з трьох до шести). За весь час в Белжеці загинуло близько 600 тисяч євреїв, циганів, поляків і українців...

В цих страшних газових камерах Белжеця, як і інших концентраційних таборах фашисти використовували газ «Циклон Б». «Циклон Б» був розроблений в 1922 році групою вчених під керівництвом Фріца Габера, лауреата Нобелівської премії з хімії. З 1911 року він був керівником Інституту фізичної хімії та електрохімії товариства ім. Кайзера Вільгельма в Берліні, де очолював розробку бойових отруйних речовин і методів їх застосування.

На фото: використана металева тара «Циклону Б»

Габер сам був євреєм за національністю й в 1933 році, після приходу Гітлера до влади, був змушений емігрувати з Німеччини. Через рік він помер у Швейцарії. Деякі члени його родини пізніше загинули в нацистських таборах смерті. Можна домислити, що його рідні, скоріше за все, загинули від його такого «винаходу» і не тільки його рідні, а й мільйони його побратимів-євреїв...

На фото: на місці концтабору в Белжеці в Біблії написано:

«Коли хто мечем убиває, – такий мусить сам бути вбитий мечем!»

Об. 13:10

Кожна людина має знати й усвідомлювати цю істину.

Борис Вишинський (В статті використано матеріали «Вікіпедії»)

РІЗНІ, АЛЕ РАЗОМ

Чоловік в сім'ї покликаний бути її очільником, захисником. Про це говорить і будова його тіла: чоловіки, як правило, сильніші фізично, їм легше наростити м'язову масу, у них грубіша шкіра, нижчий поріг усвідомлення травми. Чоловіки більше пристосовані до фізичної праці та застосування сили. Призначення чоловіків накладає відбиток і на їх характер.

Жінка покликана допомагати, зберігати, втішати. Про це свідчить її фізіологія, будова мозку. У жінок більше нейронів, що з'єднують праву та ліву півкулі мозку, – це їм допомагає зосередитися відразу на кількох завданнях та виконувати кілька дій одночасно. Це робить жінок більш гнучкими і здатними пристосовуватися до обставин.

Самооцінка

Чоловіки схильні «вимірювати» себе по тому, чого вони досягли на роботі. Тож принижувати справи чоловіка, говорити про його здібності з насмішкою, у грубій формі кидати йому виклик – це вірна дорога до «бою». Він прийме виклик і бачитиме в жінці не рівноправного партнера чи друга, а супротивника, якого треба побороти. Шлях до миру – визнати здібності та успіхи чоловіка. Про недоліки говорити краще віч-на-віч, коротко і безпосередньо. Не кидати виклик, а мотивувати (не «ти слабак», а «ти це зможеш»). Вислуховувати, не перебиваючи, навіть якщо його ідея, на твою думку, є хибною. Самооцінка жінки більше залежить від взаємин із оточуючими. Ось чому жінка серйозно ставить до слів, які чує, якщо вони сказані значущими для неї людьми. Вона не просто запам'ятовує сказане, а починає обмірковувати деталі, розвивати цей напрямок.

Шлях до миру з жінкою – завжди пам'ятати: кожне сказане слово – це насіння, яке проросте і дасть плід. Словесна похвала стимулює жінок до дії. Наголошуйте, що ваша дружина та її допомога важливі для вас, робіть це вголос.

Розмова

Для чоловіків говорити означає передавати факти. Вони говорять в основному в умі, висловлюючи

люючи вголос вже ухвалені рішення. Жінки часто «думають вголос», перебираючи всі варіанти своїх майбутніх дій.

Справа в тому, що жінка, виговорюючись, знімає напругу. Чоловік же, навпаки, у цей момент напружується, слухаючи довгі розповіді, особливо якщо це розповіді про проблеми. Причина в тому, що сильна стать орієнтована на те, щоб знайти вихід і якнайшвидше вирішити питання. І чоловікові здається, що жінка, говорячи про низьку зарплату, погану погоду та самопочуття, вимагає від нього негайних дій (або як мінімум поради). А жінка просто хоче, щоб її вислухали – для неї це є свідченням розуміння та поваги. Якщо чоловік різко перерве її або зовсім не вислухає, – вона відреагує приблизно так, якби він заявив: «Мене не хвилюєш ти і твоє життя».

Шлях до миру: коли жінка хоче, щоб її вислухали, їй краще одразу позначити свої очікування: «Мені треба виговоритись. Просто послухай». Якщо потрібна порада чи конкретна допомога, то суть справи треба викладати як умову завдання: чітко, ясно і послідовно.

Чоловікові, ведучи розмову з жінкою, особливо якщо ця жінка – дружина, краще дивитися їй у вічі і всім своїм виглядом говорити: «Я розумію». Не обов'язково вирішувати її проблеми – з їх більшістю вона впорається сама. Просто приділіть їй увагу, заразом відвернетеся від своїх труднощів. А якщо вам необхідно побути зовсім одному, – так і скажіть: «Я пішов у себе. Але я повернуся, і ми обов'язково поговоримо!»

Гармонійне поєднання

Узагальнені дані досліджень показують: відмінності становлять лише 10% від усіх характеристик чоловіка та жінки. Тобто, на 90% ми схожі. Цей тепер уже доведений факт позначений у Біблії: «І Бог на Свій образ людину створив... як чоловіка і жінку створив їх» (Буття 1:27). Вона і він – насамперед «люди», а вже потім представники своєї статі.

Саме те, як це сказано у Біблії: «Створив людину... створив їх», – вказує на ідею Творця – єдність. Сильна стать і прекрасна стать задумані так, щоб доповнювати одне одного (не тільки в сімейних, а й у ділових, у суспільних відносинах).

Наприклад, чоловіча здатність ризикувати доповнюється жіночою обережністю, – якщо ми прислухатимемося одне до одного, це допоможе уникнути помилок і не упустити можливостей. Нехтування чоловіка до деталей побуту доповнюється естетичними вимогами жінки, що допомагає зробити багато речей у житті не лише потрібнішими, а й приємнішими. Чоловіче вміння бачити картину загалом плюс жіноча здатність помічати деталі – таке поєднання принесе успіх багатьом починанням. Чоловіча твердість і жіноча турбота – те, що потрібно, щоб зробити сім'ю успішною та водночас дружною. Не варто протиставляти наші особливості – набагато вигідніше їх поєднувати. Для цього знадобиться вміння, а воно – справа наживна. Тож давайте намагатися – пробувати, практикувати мистецтво мудрого спілкування. Тоді замість конфліктів ми отримаємо підтримку, повагу та успіх.

НЕОБХІДНІСТЬ ВОДНОГО ХРЕЩЕННЯ

Звершення хрещення – це доручення Христа. Починаючи від Івана Хрестителя і до наших днів тема водного хрещення, попри різне сприйняття, не втрачає своєї цінності. Сам Ісус Христос залишив нам Велике Доручення як заповідь – «зробити учнями всі народи, хрестячи їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа». Це Божа постанова для Церкви.

У грецькому оригіналі Нового Заповіту українському слову

«хрестити» відповідає слово «βαπτίζω», яке означає «поховання або занурення чогось у рідину і витягання з неї» (Івана 13:26). Отже, сам вираз «водне хрещення» означає «повне занурення людини у воду і витягнення з неї».

Ціль християнського водного хрещення – засвідчити, що людина, яка хреститься, отримала прощення гріхів і виправдання через віру, народилася згори і стала

новим творінням в Ісусі Христі. Це також публічне засвідчення її віри в Ісуса Христа як Спасителя і Господа, підтвердження праведності в Ісусі Христі і обітниця служити Йому добрим сумлінням.

Саме водне хрещення не спасає, тому що спасаємося ми «благодаттю через віру» (Ефесянам 2:8). Тобто головну роль у спасінні відіграє особиста віра людини, яка хреститься. Для того, щоб вступити в заповіт з Господом через святе водне хрещення, потрібно увірувати в Ісуса Христа як Спасителя світу, покаятися у своїх гріхах, обіцяти Богові добре сумління і присвятити себе учнівству.

На важливість та цінність водного хрещення вказують яскраві приклади Нового Заповіту: Сам Ісус був охрещений у воді (Матвія 3:16, 17); хреститися Ісусові учні (Івана 4:1, 2); хреститися заповідав Ісус Христос (Матвія 28:19, 20); хрещення звершували в ранній Церкві (Дії апостолів 2:38; 2:41; 8:12, 36-38; 9:18; 10:47, 48; 16:15, 33; 18:8; 19:5).

Головний аргумент важливості християнського водного хрещення –

заповідь Ісуса Христа (Матвія 28:18-20). Ісус дав нам три завдання: навчати всі народи, роблячи їх Його учнями; тих, що увірують, хрестити в ім'я Отця, Сина і Святого Духа; навчати їх дотримуватися всього, що Він заповів.

Дуже важливо підкреслити, що водне хрещення – це не доктрина, яку придумали люди, – його заповідав Сам Господь.

Хрещення – символ нашої єдності з Ісусом Христом (Римл. 6:3, 4; Галатам 3:27; Колос. 2:12). Це також символ віри, який демонструє реальність того, що з людиною «щось відбулося». Це зовнішній акт послуху, яким віруюча людина виконує або завершує ту внутрішню праведність, яка вже є у її серці завдяки вірі в смерть і воскресіння Христа. Охрещений стає повноцінним членом місцевої церкви і може брати участь у Вечері Господній.

Отже, водне хрещення – це заповідь Ісуса Христа, правда Божа, обітниця служити Богові, подоба Христової смерті і воскресіння (Матвія 3:13-16; 28:19; 1 Петра 3:21; Римл. 6:2-5).

Як дізнатись: чи справді я люблю Господа?

«Любов нехай буде нелицемірна; ненавидьте зло та туліться до доброго!»

Римлянам 12:9

Апостол Іван сказав: «Хто не любить, той Бога не пізнав, бо Бог є любов!». Ми можемо заявляти про свою любов до Бога та інших людей, але говорити легше, ніж показувати. Як ми можемо дізнатись, що любимо по-справжньому?

Звідки ми знаємо, що наша любов до людей (або навіть наша любов до Бога) є справжня? Адже насправді неважко «прикинутися, що любиш когось» зовні, а всередині бути байдужим до цієї людини. Очевидно, що саме тому багато підлітків шукають справжньої любові. Апостол Павло сказав, що ми можемо розпізнати «справжню любов» через те, що ненавидимо зло і тулімося до доброго.

Любов вимагає того, щоб ми палко бажали пізнавати правду, підкорятися їй і зміцнювати її в собі. Так само як Бог ненавидить зло і любить добро, так само і ті, хто любить Його, будуть любити і ненавидіти ті самі речі.

Що мав на увазі Павло, коли перекопував римських християн любити без лицемірства? Він наставляв: Нехай ваша любов буде щирою, справжньою, від усього серця. Любіть по-справжньому, а не прикидайтесь.

В нашому тексті оригінальне грецьке слово *αυτοκριτος*, перекладене як «нелицемірна», означає

«не мати досвіду в акторській грі». Це слово відноситься до когось, хто не вдає, а діє відкрито і щиро.

Бог не бажає заселити небо пустиголови ми маріонетками чи запрограмованими роботами. І перші і другі можуть «діяти» так, як ними управляють і як вони запрограмовані, але вони не здатні любити по-справжньому. Бог хоче, щоб Його оточували люди, які люблять те, що любить Він, і робили це від щирого серця.

Отже, як ми можемо взнати, що ми дійсно любимо інших людей і Бога? Щиро віруючі люди люблять те, що навчає Святе Письмо, і ненавидять усе неправдиве і зле «**Наостанку, браття, що тільки правдиве, що тільки чесне, що тільки праведне, що тільки чисте, що тільки любе, що тільки гідне хвали, коли яка чеснота, коли яка похвала, – думайте про це!**» (Філіп'янам 4:8).

Ще Старий Заповіт нагадує нам про істинну любов, говорячи:

«Хто Господа любить, – ненавидьте зло!»

Псалом 96:10

Ісус повторив цю старозаповітну істину і в Євангелії: «**І: Люби Господа, Бога свого, усім серцем своїм, і всією душею своєю, і всім своїм розумом, і з цілої сили своєї! Це**

заповідь перша! А друга однакова з нею: **Люби свого ближнього, як самого себе! Нема іншої більшої заповіді над оці!**» (Євангелія від Марка 12:30, 31).

Ісус Христос показав нам, якою є справжня любов на прикладі власного життя.

1. Чи дійсно я люблю Бога усім своїм серцем? Як і Ісус, ми повинні ненавидіти все те, що може посісти перше місце в нашому серці замість Бога – будь-які хибні вірування та бажання. Ми повинні свідомо вирішити любити Отця і виконувати Його волю, звіщену нам у Його Слові (Євреям 10:7).

2. Чи дійсно я люблю Бога всією душею своєю? Це стосується емоційного прояву нашої любові. Ісус Христос показав цю найвищу любов у Гефсиманському саду, коли Він був у смертельній тривозі через наближення розплати за гріхи світу (Євангелія від Луки 22:42-44).

3. Чи дійсно я люблю Бога всім своїм розумом? Те, що поглинає наші думки та керує нашим мисленням, показує, що ми любимо насправді. Ісус був сповнений бажання, щоб виконати волю Отця, як це показано в Євангелії від Івана 15:10. Про що ви думаєте найбільше?

4. Чи дійсно я люблю Бога з цілої сили своєї? Чи витрачаю я свої життєві сили на те, щоб задовольнити власні бажання, а не виконати Божу волю? Ісус мав головну мету Свого життя – «засвідчити правду» – (Євангелія від Івана 18:37).

Бог розповідає нам, як ми можемо любити Його усім своїм серцем, і всією душею своєю, і всім своїм розумом та з усієї сили своєї. Ненавидьте те, що Бог ненавидить і любіть те, що Бог любить!

Дорогий читачу, то якою ж твоєю відповіддю буде на запитання: чи справді я люблю Бога?

answersingenesis.org

Справжня ціна

Кілька десятиліть тому одна картина, виставлена на Лондонському аукціоні, викликала сенсацію. Вона була продана за 136 тисяч фунтів стерлінгів. Власник цієї картини купив її колись всього за сто фунтів. Він, будучи поціновувачем старих речей, не міг проходити повз антикварні магазини. У них він завжди шукав щось цікаве – таким було його хобі. Якось він зайшов у невеликий магазинчик старовинних речей і звернув увагу на картину, що висіла на стіні. Ця стара, покрита шаром пилу картина дуже йому сподобалася. Знявши її і струсивши пилюку, він ще раз ретельно оглянув її і сплатив призначену за картину ціну – сто фунтів стерлінгів. Прийшовши додому, він ретельно почистив картину та повісив її в одній із своїх кімнат.

Через якийсь час його відвідав

старий друг – теж любитель антикварних предметів. Він добре знався на витворах мистецтва. Оглянувши останні придбання свого друга, гість звернув особливу увагу на картину, яка була куплена за сто фунтів. Він розглядав її з усіх боків, то відходячи в глибокі кімнати, то наближаючись до стіни, на якій висіла картина. Потім він спитав господаря:

– Чи ти знаєш, що це?

– Ні, просто картина мені дуже сподобалася, і я вирішив її купити.

– Але, якщо я не помиляюся, це твір іспанського майстра Ель Греко!

Пізніше шляхом хімічного аналізу лондонські експерти встановили, що картина, куплена в звичайній антикварній крамниці, справді була твором відомого іспанського художника Ель Греко. Ім'я художника визначило ціну цієї картини. Куплену за сто фунтів стерлінгів, тепер цю картину було продано в тисячу триста шістьдесят разів дорожче. Так вплинуло на ціну встановлене справжнє ім'я автора.

Напевно, у вашому домі є Біблія. Якою ціною вона вам дісталася? А тепер зважте на справжню велич Того, Хто вважається її Автором. Нехай це змінить цінність Біблії у ваших очах!

«Ось знову ранок... Прокинувшись від сну я хочу зробити для себе цей день – днем подяки Богу за все що я маю! Так часто я все це приймаю як належне: затишок в домі, тепло, воду, м'яку постіль, хліб, одяг, взуття... А скільки людей про це лише мріють, а Ти, Господи, мені все це даєш.

Ти дав мені очі, щоб я могла бачити не тільки те, що потрібно мені, а щоб я могла бачити нужденного!

Ти дав мені руки, якими я можу працювати, пригортати милих діточок, а також можу подати хліб та воду знедоленому!

Ти дав мені голос, яким я можу славити Тебе, розказати про Тебе, потішити тих, хто потребує цього!

Ти дав мені слух, яким я можу чути спів пташок, сміх та плач діток, а також я можу чути голос тих, хто потребує моєї допомоги!

Ти дав мені ноги,

Молитва подяки

наше життя, наших діточок, любимох та рідних людей. А хтось сьогодні втратив найдорожчих: чоловіка, дружину, дітей...

Я дякую Тобі, Господь, за Твоє Святе Слово. Ти дав мені можливість читати, насолоджуватись, жити ним.

Найбільше, Господи, дякую Тобі, що Ти мене знайшов і назвав Своєю дитиною. Ти дав мені Духа Святого. І я дякую за те, що коли я падала, то Ти піднімав мене і ніс, втирав мені сльози, загоював сердечні рани, наповняв серце миром і спокоєм.

Я дякую за те, що Ти ніколи не відвертався від мене.

Дорогий Господь! Дивлячись навколо себе і на себе, я хочу частіше мати дні подяки Тобі, тому і зараз я Тобі за все щиро-щиро дякую!»

Н.Д.

СВІТ АНГЕЛІВ

Кожен з нас, мабуть, хоча б раз задумувався про дивовижні творіння Божі – про ангелів. І в той же час вчення про ангелів – маловідомий для багатьох розділ богослів'я.

Що ж говорить про них Святе Письмо – Біблія? По-перше, те, що вони існують. У Старому Заповіті ангели згадані понад 100 разів, у Новому Заповіті – понад 160 разів. І згадується не в одній чи двох книгах Біблії, а в 34 – від Буття і до Об'явлення.

Пишуть про ангелів різні автори, у різні епохи, в різних розділах Біблії. І нарешті Сам Господь Ісус говорить про ангелів як про реальних створінь, тому сумніватися в існуванні ангелів – це значить сумніватися в Його словах.

Лише в П'ятикнижжі Мойсея слово «ангел» зустрічається 34 рази. «Ангел» по-давньоєврейськи і по-грецьки означає «посланець». Ми читаємо, що Авраам розмовляв з ангелами і дав їм їсти, у Другій книзі Самуїлової ангел вражає народ, Ісаїя говорить про серафимів, Єзекиїль – про херувимів, Данийїл – про Гавриїла і Михаїла. Ангел тлумачить видіння пророку Захарії, у Псалмах йдеться про ангелів – служителів Божих.

Новий Заповіт підтверджує реальність ангелів: вони беруть участь в Різдві, у земному житті Ісуса Христа, Його воскресінні і вознесінні. Ангел відчиняє Петрові двері в'язниці, вказує дорогу Пилипові і підбадьорює апостола Павла під час бурі в дорозі до Риму.

В Об'явленні апостола Івана ангели згадуються 65 разів – більше, ніж у будь-якій іншій книзі Біблії. Новозаповітні свідчення про ангелів численні, ясні і зрозумілі. У житті Христа і Його вченні ангели відіграють немалу роль. Вони служили Йому під час спокушування в пустині, ангел зміцнював Ісуса в Гефсиманії. Скинутих ангелів (демонів) Він виганяв з одержимих людей. Господь вчив, що воскреслі люди будуть подібні до ангелів, тобто не будуть відтворювати потомство. Ангели відділятимуть праведних від неправедних в кінці часів і будуть супроводжувати Господа під час другого Його пришествя.

Звідки взялися ангели? Псалом 148 говорить, що ангели були створені. Вони не народжують собі подібних і відразу були створені дорослими істотами. Біблія не говорить нам, коли вони були створені, але коли Бог закладав основи землі, «разом співали всі зорі поранні та радісний оклик здіймали всі Божі сини» (Йов 38:7). Виходить, ангели створені раніше, ніж земля.

Господь створив ангелів святими, але третина ангелів збунтува-

лися разом з Люцифером, і тепер вони – занапащені ангели, тобто демони, але це інша тема.

Яка природа ангелів? Вони володіють всіма рисами, властивими особистості: розумом, волею, почуттями. Це розумні безтілесні істоти, що володіють силою і розумом, які перевищують людські. Але вони не всемогутні, а підвладні Богові, як і все творіння. Будучи безтілесними духами, вони, однак, можуть ставати видимими і набувати подобу людей. Ангели являються людям у сні (Матвія 1:20), наяву (Буття 19:1-8), у небесних видіннях.

Здається, добра половина всіх досягнень цивілізації спрямована на прискорення і економію часу людини. Телефони стаціонарні та мобільні, вайбер- і телеграм-канали, електронна пошта, автомобілі, літаки, продукти швидкого приготування – все спрямоване на те, щоб менше чекати. Чим більше ми заощаджуємо час, тим більше поспішаємо. Метро в Києві – яскравий тому приклад. Особливо якщо ми гості з провінційної глибинки – тоді ритм столичного життя здається нам абсолютно шаленим. У сільській місцевості людина може чекати на транспорт протягом години і більше, а в Києві ми виявляємо нетерпіння, якщо поїзд у метро не підходить уже протягом 3-5 хвилин. Відвідувачам підземки буває недостатня швидкість руху ескалатора, тому вони ще біжать, обганяючи інших, які стоять на сходах, що рухаються. З кожним роком суспільство страждає все більше і більше від стресів, викликаних цією гонкою та нездатністю чекати.

Коли людина поспішає, вона часто щось пропускає і не доробляє. Нерідко те, що ми купуємо в результаті квапливості, є набагато менше, ніж ми втрачаємо. Гонимось за задоволеннями – втрачаємо здоров'я. Гонимось за професійною кар'єрою – втрачаємо совість. Гонимось за славою – втрачаємо скромність. Гонимось за кількістю – втрачаємо якість. Гонимось за грошима – втрачаємо добрі принципи, друзів, родину.

Чи не заради своїх дітей поспішаємо заробити, облаштуватись, зробити кар'єру, словом, хочемо дати їм усе? Але чому діти інакше сприймають наші спроби забезпечити їхнє майбутнє? Коли наші сини стають підлітками, раптом ми помічаємо, що зовсім не знали їх. Ми не знали, що в них зріло всередині всі ці роки. Нам невідомі їхні проблеми, радості та схильності. Відповідно, нам є незрозуміла і дивна їхня

Кількість ангелів незмінна. Біблія говорить про «... десятки тисяч раз по десять тисяч і тисячі тисяч» (Об'явлення 5:11).

Вони різні за чином: архангелом названий лише Михаїл у Посланні ап. Юди. Херувими згадані Єзекиїлем; херувимом був сатана до падіння, у Бутті херувим охороняє дерево життя. Це ангели високого становища.

Серафими близькі до херувимів, вони славлять Бога – про це пише пророк Ісаїя. Ангели – наприклад, Гавриїл (герой Бога) – посланці від Бога до людей. Згадуються в Біблії й інші звання ангелів: початки, влади, сили – скажімо, у Посланнях до римлян і ефесян.

В книзі Об'явлення описані ангели майбутніх судів з чашами гніву, звитками і сурмами.

Яке ж служіння в ангелів? Насамперед, прославлення Бога, поклоніння Йому, служіння Творцеві. Ангели брали участь в житті і служінні Христа від народження до вознесіння і прийдуть з Ним при сурмі архангела. Вони братимуть участь

у піднесенні Церкви і в суді над неправедними. Ангели покликані допомогати віруючим: вони «духи службові, що їх посилають на службу для тих, хто має спасіння в спадкувати» – пише автор Послання до євреїв.

Бог посилає ангелів у відповідь на молитву. Вони допомагають благовісникам приводити людей до Христа (див. Дії апостолів). Ангели підбадьорюють в хвилини небезпеки.

Ангели відмовляються приймати поклоніння від людей (Об'явлення 19:10; 22:8, 9).

Однак реальність ангельського світу означає також і реальність злих ангелів, диявола і його слуг – демонів, які є небезпечними ворогами віруючих людей і невидимими повелителями невіруючих. Тому захоплення ворожіннями, гороскопами, спиритизмом, магією та іншими окультними науками – це не невинні пустощі, а небезпечні заняття, що ведуть до цілковитого поневолення людської душі демонічними силами.

Вічний поспіх

поведінка, і ми почуваємося абсолютно безпорадними, зіштовхуючись із гострими кутами проблеми «батьків і дітей». Підліток, стаючи дорослішим, вже знаходить собі коло друзів спілкування, в результаті прірва між ним і батьками росте з кожною годиною. Колись ми надто поспішали, щоби почитати йому книжку, відповісти на одне з нескінченних дитячих запитань, відмахувалися від дружини, яка намагалася висловити свої тривоги з приводу виховання сина. На жаль, починаємо думати про це надто пізно. Це лише один приклад того, як поспіхом ми втрачаємо дуже важливе.

Багато людей панічно бояться числа 666, як символу майбутнього антихриста. Дійсно, не хотілося б мати таку комбінацію цифр у номері телефону чи машини, але насправді небезпека криється не в числах, а в сенсі того, що Біблія мала на увазі під цими цифрами, пов'язавши їх з особистістю, якій належить стати втіленням самого сатани. Сенс цих цифр полягає в тому, що сатана

заводить людину в гонку, так, щоб людина працювала, бігала, досягала і ніколи не думала, наприклад, про свою душу. Досягнувши одного, людина вже бачить перед собою наступну мету, і життя перетворюється на гонитву за горизонтом. Почуття задоволення буває рідкісним та дуже короткочасним. Так, власне, в поспіху людині й нема часу замислюватися над тим, чи задоволена вона досягнутим. Біганина перетворюється на самоціль. Ворог людських душ заводить людей у гонитву, щоб у них не було часу подумати: «А чи варто досягати того, чого я так прагну?», «А чи правильні цілі в моєму житті?»

**«Так говорить Господь:
Зупиніться на дорогах ваших
та гляньте, і розпитайте
про давні стежки,
де то добра дорога, –
то нею ідіть, і знайдете
спокій для своєї душі»**

Єремії 6:16

БОЖА МИЛІСТЬ ДАЄ СПАСІННЯ

Дорогий читачу! Ісус Христос любить тебе і помер, щоб спасти тебе від твоїх гріхів. Спасіння можна отримати лише через віру в Ісуса Христа. Ні церква, ні твої добрі справи чи якісь заслуги, ні хрещення, ні заупокійні молитви тебе не спасуть. Тільки кров Ісуса Христа здатна врятувати грішника від пекла і дати нове життя.

Тобі необхідне спасіння, тому що ти грішний

(уважно прочитай наступні Біблійні тексти)

«Тому то, як через одного чоловіка (Адама) гріх увійшов у світ, а гріхом смерть, так і смерть прийшла у всіх людей через те, що всі згрішили» (Римл. 5:12). Ти грішний за своєю природою, бо походиш від Адама. Ти народжений грішним. «Нема праведного ані одного; нема, хто розумів би; ніхто не шукає Бога; всі спокусились з дороги, до одного негідні: нема добродієць, нема ні одного! Гріб відкритий – їхнє горло; язиком своїм кажуть неправду; отрута зміїна на їхніх губах; уста їхні сповнені прокляття та гиркоти!» (Римл. 3:10-14).

«Бо всі згрішили і позбавлені Божої слави»
Римл. 3:23

Гріх веде до смерті та вічної розлуки з Богом. Зрозумій, що зараз ти є грішник, який духовно загинув, позбавлений милості Божої та надії. Якщо ти ще не повірив у Ісуса Христа і не попросив Його спасти тебе, то ти є духовнозанападений і позбавлений спасіння, засуджений вже зараз, не колись, а ЗАРАЗ. Ти засуджений і прямуєш просто до пекла.

Багато людина, про яку розповідається в Євангелії від Луки (розділ 16), знаходиться в пеклі вже двадцять століть з того

часу, як Ісус Христос, будучи на землі, розповів нам про неї. Ця людина все ще в пеклі і зараз. І через п'ятдесят, сто і навіть через тисячу років вона усе ще перебуватиме в палаючій безодні негасимого вогню. Вона пропадає навіки. Грішний друже! Повір в Ісуса Христа сьогодні, і знатимеш, що ти спасений.

Тобі необхідне спасіння, тому Ісус Христос помер за тебе

Через Мойсея Бог розповів про Ісуса Христа в книзі *Буття 3:15*, і в кожній книзі Біблії Бог розповідає нам про Ісуса. Всі, крім диявола та його ангелів, раділи з народження Ісуса Христа. Ісус Христос прийшов, «щоб знайти та спасти те, що загинуло!» (Луки 19:10). Ісус Христос хоче і тебе спасти. Христос був народжений дівою Марією у Віфлеємі і прожив життя без гріха, – Він був єдиний серед всіх людей, Хто прожив бездоганне життя.

Потім Ісус Христос, досконалий Бог і бездоганна людина, сповнена безмежної любові і жалю до тебе, замінив тебе і прийняв на Себе покарання за твої гріхи.

«Він тілом Своїм Сам підніс гріхи наші на дерево, щоб ми вмерли для гріхів та для праведності жили; Його ранами ви вздоровилися»
1 Петра 2:24

Кожен гріх Богом має бути покараний. Ти грішив проти Нього і ти маєш бути покараний, або ти маєш повірити, що Ісус прийняв смерть на Голгофі замість тебе.

Ісус Христа було жорстоко вбито. В книзі пророка Ісаї про Христа написано: «Направду ж Він немочі наші узяв і наші болі поніс, а ми уважали Його за пораненого, ніби Бог Його вдарив поразками й мучив... А Він був ранений за наші гріхи, за наші провини Він мучений був, – кара на Ньому була за наш мир, Його ж ранами нас уздоровлено! Усі ми блудили, немов ті овечки, розпорошилися кожен на власну дорогу, – і на Нього Господь поклав гріх усіх нас!» (Ісаї 53:4-6).

Друже! Перечитай останні рядки ще раз. Ісус взяв на Себе наші страждання. Він був мучений за гріхи та беззаконня наші, ранами Його ми здоравлиємося. Повір Богу, повір Його Слово, грішнику. Навіщо тобі відкидати єдину надію?

Як ти можеш отримати спасіння

«Бо спасені ви благодаттю через віру, а це не від вас, то дар Божий; не від діл, щоб ніхто не хвалився» (Ефесянам 2:8, 9). Ні добрі діла, ні хрещення, ні завчені молитви до Бога не

врятують тебе. У Біблії йдеться про те, що спасіння Бог дає не за наші заслуги, воно не залежить від якихось людських діл. Не треба себе обманювати! Бо спасіння – це дар. Щоб стати Божою дитиною, тобі треба лише прийняти цей дар від Бога.

«А всім, що Його (Ісуса Христа) прийняли, їм владу дав дітьми Божими стати, тим, що вірять у Ймення Його»
Івана 1:12

Прийняти Божий дар ми зможемо, якщо повіримо, що Ісус Христос помер за наші гріхи, і прийmemo Його як свого особистого Спасителя. Всім серцем повір, що ти грішний і потребуєш спасіння, і що Христос помер за тебе. Моли Господа: «О Боже, я грішний і приречений на пекло. Я каюсь. Прости мені мої гріхи. Змилуйся наді мною і спаси мене, в Ім'я Ісуса Христа прошу. Амінь».

м. Перемишляни, вул. Липова алея, 11а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА – 19⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "БЛАГОДАТЬ"
м. Куликів, вул. Мазепи, 38
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19³⁰
СУБОТА – 19⁰⁰

м. Белз, вул. Міцкевича, 31
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰
СУБОТА – 18⁰⁰

м. Соснівка, вул. Лісна, 5а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Стебник, вул. Трускавецька, 16/1
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Миколаїв, вул. Болоня, 24
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВІФЕЗДА"
м. Буськ, вул. Буського Братства, 6
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ смт. Шкло
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Ходорів, вул. Шевченка, 102
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Турка, вул. Івана Франка, 35
тел. 0685000159
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 19⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰
СУБОТА (дитяче) – 15⁰⁰

м. Дрогобич, вул. Стрийська, 431
тел. 098-3027696
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Рава-Руська, вул. Львівська, 144
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰(зим. час), 20⁰⁰ (літ. час)

м. Сокаль, вул. Героїв УПА, 19В
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

Запрошуємо на служіння:

ЦЕРКВА ХВЄ "ЖИВА НАДІЯ"
м. Львів, вул. Папарівка, 1
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК (мол. молитва) – 19⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰
СЕРЕДА (молитва) – 10⁰⁰
ЧЕТВЕР (молодіжне) – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВІФАНІЯ"
м. Львів, вул. Жовківська, 8
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК (молодіжне) – 19⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ЖИТТЯ"
м. Львів, вул. Черемшини, 2
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВІФЕСДА"
м. Львів, вул. В. Великого, 4
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВОСКРЕСІННЯ"
м. Львів, вул. Пекарська, 59
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ГОЛГОФА"
м. Львів, вул. Скрипника, 2а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰
ЧЕТВЕР – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВОСКРЕСІННЯ"
м. Борислав, вул. Т. Шевченка, 97
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
СЕРЕДА, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Борислав, вул. Весняна, 10
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК, ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Червоноград, вул. Ключівська, 18а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

м. Новояворівськ, вул. Т. Шевченка, 7а
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

смт. Новий Яричів, вул. Незалежності, 51
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 16⁰⁰
ЧЕТВЕР – 18⁰⁰
СУБОТА – 19⁰⁰

м. Великі Мости, вул. Шевченка, 28
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ПОНЕДІЛОК, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Жовква, вул. Б. Хмельницького, 29
НЕДІЛЯ – 10³⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

м. Бібрка, вул. Шкільна, 5
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ (1-ша неділя – 15⁰⁰)
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Красне, вул. Залізнична, 6
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰
СУБОТА – 18⁰⁰

с. Жовтанці, вул. Куликівська, 29
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 20⁰⁰

с. Татаринів, вул. С. Бандери, 19
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 18⁰⁰

с. Малі Підліски, вул. Південна, 15а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Золочів, вул. Об'їзна, 1
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

с. Черчик
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Яворів, вул. Лесі Українки, 41
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 19⁰⁰

с. Бортків
НЕДІЛЯ – 10³⁰
ЧЕТВЕР – 20⁰⁰

Ви можете слухати християнські проповіді на Ютуб-каналі
«Львівське Обласне Об'єднання УЦХВЄ»

Від редакції

Шановні читачі! Якщо у Вас є цікаві, змістовні матеріали (проповіді, статті, вірші), які принесуть духовне збагачення читачам, або є бажання поділитися своїми свідченнями – розказати про милості Божі, явлені у Вашому житті, просимо надсилати таку інформацію на електронну адресу: ev16@ukr.net, або на адресу редакції нашої газети. Ваші матеріали будуть опубліковані в одному з випусків газети.

"Тексти цього видання містять імена Бога та назви святих місць. Тому прохання ставитися до газети з повагою і не використовувати в ненадлежащих цілях."

Рясних Вам Божих благословінь!

Газета друкується за рахунок добровільних пожертвувань та розповсюджується безкоштовно.

Редакція не завжди поділяє погляди авторів.

Адреса редакції: м. Львів, вул. Папарівка, 1, 79019.

Віддруковано: ТЗОВ "Видавничий дім "Молода Галичина"
Реєстраційне свідоцтво: ЛВ 1230/484 р. від 24.05.2016р.
Засновник: Об'єднання Церков Християн віри Євангельської П'ятидесятників Львівської обл.

Наклад 23 000 екз.

Добровільне перерахування коштів на газету "Євангельський вісник" можна здійснити на банківську карту 5168 7427 2960 5620 Бурда Володимир Тарасович, або поштовою адресою редакції з приміткою "НА ГАЗЕТУ".

Головний редактор: Володимир Якимів

Над номером працювали:

Вишинський Борис
Дачишин Петро
Калинів Назар

Карпів Юля
Кісь Роман
Шпачук Андрій